

VĚTROPLAVCI

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

NAPSALA JEN MARLINOVÁ ILLUSTRovala IZZY BURTONOVÁ

VĚTROPLAVCI

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

OBSAH

KAPITOLA 1: UKRADENÝ NANUK	9
KAPITOLA 2: VĚTROPLAVEC	24
KAPITOLA 3: ZEMĚ NA OBZORU!	36
KAPITOLA 4: ŽELVIČKA	54
KAPITOLA 5: MAJÁK	64
KAPITOLA 6: TO NEDOPUSTÍM!	75
KAPITOLA 7: ÚPRK NA PLÁŽ!	88
KAPITOLA 8: DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ	103
VĚTROPLAVEC: LODNÍ DENÍK	118

An underwater scene with various elements: a large green lily pad at the top, several small white fish swimming, a larger dark fish on the right, and various coral and seaweed structures in shades of green and brown. The word "VETRO" is written in large, white, serif capital letters with a green outline, positioned diagonally across the center. A small white arrow points down towards the first letter 'V'.

VETRO

OPPLAVCI

ZÁCHRANNÁ AKCE
NA ŽELVÍ PLÁŽI

NAPSALA JEN MARLINOVÁ
ILUSTROVALA IZZY BURTONOVÁ

slovart

Text copyright © 2021 by Working Partners Limited
Illuminated letters copyright © 2021 by HarperCollins Publishers
Translation © 2023 Petr Štádler
Czech edition © 2023 Nakladatelství Slovart, s. r. o.
All rights reserved

*Věnováno Markovi, mému hrdinovi,
který zachraňuje želvy*

Obzvláštní dík Erin Falligantové

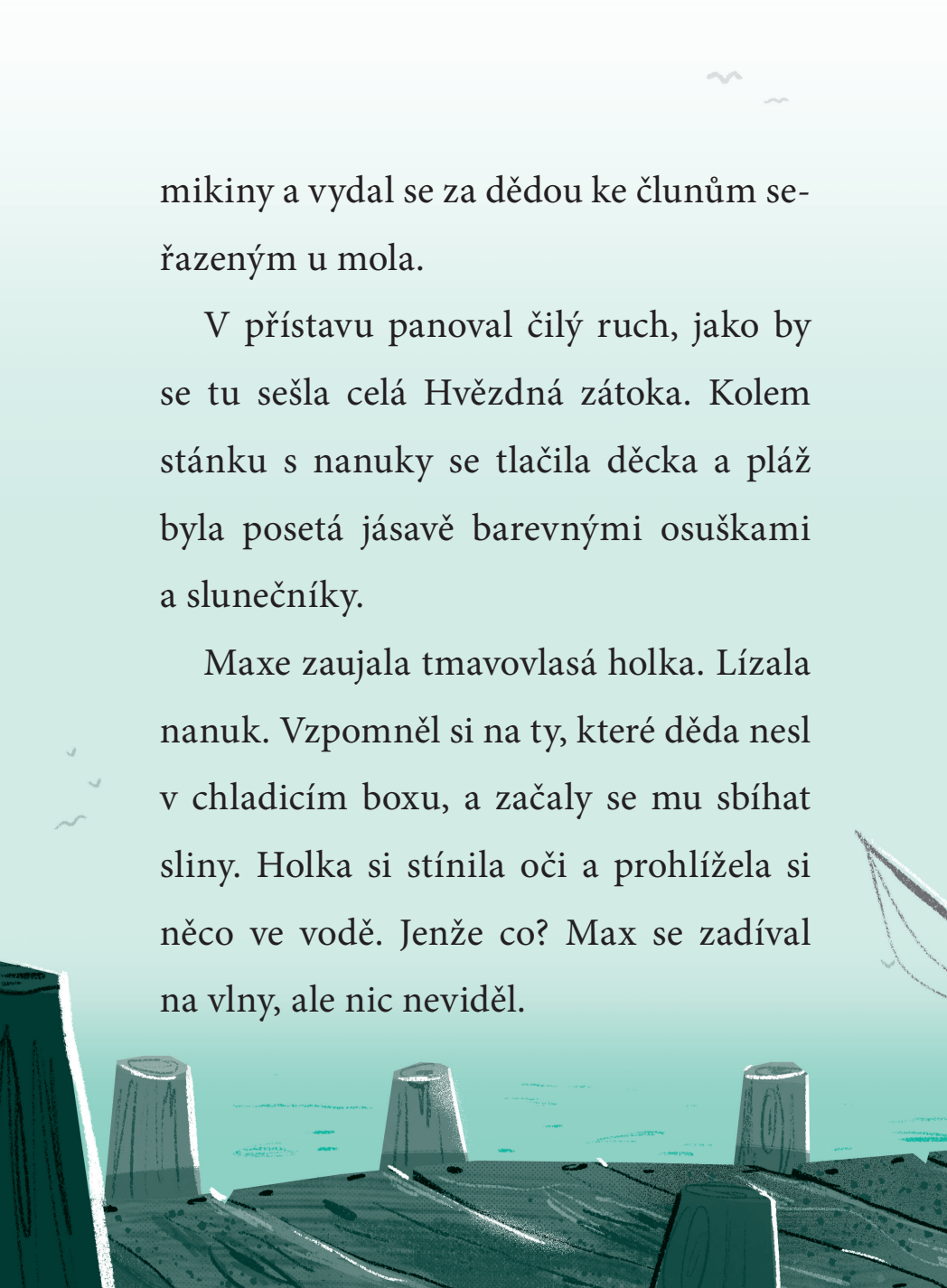
KAPITOLA 1:

UKRADENÝ NANUK

„Můžeme?“ houkl děda a z korby pickupu vytáhl chladicí box.

Bylo krásně, oceán se leskl v odpoledním slunci. Max se zadíval na vlny a naskočila mu husí kůže, jak se těšil. „Já můžu vždycky!“ zahalekal, vyhrnul si rukávy

mikiny a vydal se za dědou ke člunům seřazeným u mola.

V přístavu panoval čilý ruch, jako by se tu sešla celá Hvězdná zátoka. Kolem stánku s nanuky se tlačila děcka a pláž byla posetá jásavě barevnými osuškami a slunečníky.

Maxe zaujala tmavovlasá holka. Lízala nanuk. Vzpomněl si na ty, které děda nesl v chladicím boxu, a začaly se mu sbíhat sliny. Holka si stínila oči a prohlížela si něco ve vodě. Jenže co? Max se zadíval na vlny, ale nic neviděl.

Pokračoval za dědou na molo a pod
nohama se mu povědomě zhoupla prkna.
Ucítil slaný vzduch a usmál se.

Děda si to štrádoval k rybářskému člunu,
který se leskl ve zlatavém slunci.

„Ahoj, ty moje bárko,“ pozdravil svou
letitou loďku.

Děda už dávno odešel do důchodu, ale dřív se živil mnoho let jako rybář a větší kus života prožil na tomhle člunu než na souši. Poplácával loď po boku a vkročil na palubu.

Max se ho užuž chystal následovat, když vtom uslyšel, jak někdo vyjekl. S dědou se otočili a koutkem oka ještě zahlédli, jak holka nanukem ucukává před rackem. Pták se ale nedal, snesl se k zemi, vystartoval

